

**PROGNOZA
ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego „Żyzna – południe” w Płocku.**

Autor:
mgr Bartosz Woźniewski

Wrocław 2016

SPIS TREŚCI:

<u>I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY</u>	
<u>3</u>	
<u>II. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU</u>	
<u>3</u>	
<u>III. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA</u>	
<u>5</u>	
1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego.....	5
2. Stan środowiska.....	8
3. Ekofizjograficzne uwarunkowania zagospodarowania obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.....	14
<u>IV. ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU</u>	
<u>15</u>	
1. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.....	15
2. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko.....	18
3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....	20
4. Wpływ ustaleń planu na elementy środowiska we wzajemnym powiązaniu.....	21
<u>V. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH</u>	
<u>23</u>	
<u>VI. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU</u>	
<u>23</u>	
<u>VII. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU</u>	
<u>24</u>	
<u>VIII. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU</u>	
<u>26</u>	
<u>IX. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODA-</u>	

ROWANIA PRZESTRZENNEGO

29

1. Przyjęte założenia.....29
2. Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze.....30
3. Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania.....32
4. Oddziaływanie transgraniczne i na obszary Natura 2000.....32

X. STRESZCZENIE

33

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Projekt planu opracowany został w efekcie podjęcia przez Radę Miasta Płocka uchwały nr 870/LI/2014 Rady Miasta Płocka z dnia 30 września 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Żyzna – południe” w Płocku.

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) stanowią:

⇒ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 - tekst jednolity z późn. zm.);

⇒ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232– tekst jednolity z późn. zm.);

⇒ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 – tekst jednolity z późn. zm.).

Opracowanie Prognoza oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dokonanie oceny skutków realizacji ustaleń planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych i powinna stanowić integralną część opracowania planu oraz podawać rozwiązanie poprawiające istniejący i planowany sposób zagospodarowania.

II. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU

Przy sporządzaniu Prognozy wykorzystano następujące materiały:

1. Projekt rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Żyzna – południe” w Płocku, w skali 1:1000, Softgis, Wrocław, 2015.

2. Projekt uchwały Rady Miasta Płocka w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Żyzna – południe” w Płocku, Softgis, Wrocław, 2015;

3. Opracowanie ekofizjograficzne na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Żyzna – południe” w Płocku, Elżbieta Szymańska, Płock,;

4. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta Płocka, przyjęte uchwałą nr 565/XXXIII/2013 Rady Miasta Płocka z dnia 26 marca 2013 r.

Obowiązek sporządzenia Prognozy, a także jej ogólny zakres, wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 46 - 53). Zgodnie z nim prognoza:

1. określa, analizuje i ocenia istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu, przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

2. przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektu planu pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie poddano również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania terenu. Podjęto również próbę oceny stanu i funkcjonowania śro-

dowiska, jego walorów i zasobów, określonych w opracowaniu ekofizjograficznym.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze zainwestowania przewidzianego projektem planu miejscowego oceniano posługując się następującymi kryteriami:

- ⇒ charakterem zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- ⇒ intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczące, zauważalne, duże, zupełne),
- ⇒ bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- ⇒ okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- ⇒ częstotliwości oddziaływanie (stałe, okresowe, epizodyczne),
- ⇒ zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponad-regionalne),
- ⇒ trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji).

Załącznikiem do tekstu Prognozy jest mapa w skali 1:4000.

Zgodnie z procedurą zawartą w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na mocy art. 53, dział IV, rozdz. 2, otrzymano uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

III. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Położenie geograficzne i administracyjne

Plan miejscowy obejmuje obszar wyznaczony przez:

- 1) od północy: północne granice działek nr 108/6, 108/1, 105, 98/12, 98/3, 98/2, 98/7, 98/6 i 83;
- 2) od wschodu: wschodnią granicę administracyjną miasta Płocka;
- 3) od południa: północną linię rozgraniczającą ulicę Wyszogrodzką i Armii Krajowej, północne granice działek nr 3682/3, 3682/1, 3191/71, 3191/69, 3690/3 i 3690/13;
- 4) od zachodu: zachodnią linię rozgraniczającą łącznika pomiędzy rondem Wojska Polskiego i ulica Otolińską.

Rzeźba terenu i budowa geologiczna

Zgodnie z podziałem geograficznym J. Kondrackiego obszar opracowania położony jest w prowincji Niziny Środkowoeuropejskiej, podprowincji Pojezierza Południowobałtyckiego, makroregion Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego, mezoregion Pojezierza Dobrzyńskiego.

Teren położony jest na Wysoczyźnie polodowcowej płaskiej. Charakteryzuje się płaską fizjonomią, o niewielkich deniwelacjach, które nie przekraczają 5%. Jedynie miejscowo, zwłaszcza we wschodniej części opracowania, głównie wzdłuż jaru rzeki Rosicy spadki wynoszą więcej niż 5%.

Obszar położony jest na utworach kredy górnej przykrytej osadami trzeciorzędu. Osady te, powstałe w okresie paleogenu i neogenu reprezentowane są odpowiednio przez: piętro oligoceńskie oraz piętra miocenu i pliocenu.

Osady pliocenu stanowią bezpośrednie podłoże czwartorzędu, związane genetycznie z glaciałami Wisły, Odry i Warty. W profilu pionowym przeważają gliny zwałowe, piaski i żwiry akumulacji fluwioglacjalnej, łąki, mułki i piaski zastoiskowe. (...) Pod gliną zwałową budującą powierzchnię wysoczyzny wyraźnie zaznacza się warstwa drobnych i grubych piasków o miąższości do 5m oddzielająca zalegający pokład gliny zwałowej wcześniejszego glaciału południowopolskiego. (E. Szymańska, *Opracowanie ekofizjograficzne...*)

Warunki topoklimatyczne

Obszar położony jest w środkowej strefie Kotliny Płockiej, w subregionie klimatycznym środkowo-polskim. Tym samym występują tu korzystne warunki klimatyczne z dość łagodnymi zimami i ciepłymi latami, zmniejszonymi opadami oraz przewagą wiatrów zachodnich (19,4%). Ponadto, lokalny klimat zależy również od m.in. ukształtowania powierzchni terenu, pokrycia szatą roślinną, stopnia zurbanizowania.

Specyficzną cechą rejonu Płocka jest jedna z najmniejszych sum opadów atmosferycznych w Polsce – ok. 500 mm. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi około 8 °C, a średnia roczna amplituda: 21,4 °C. Średnia wilgotność powietrza w ciągu roku kształtuje się na poziomie ok. 80%. Obszar rzeki Rosicy charakteryzuje się nieco odmiennymi warunkami, gdzie w dolinie gromadzą się masy oziębionego powietrza. Związane jest to ze spływem zimnych mas powietrza w okresie nocy. Skutkiem są różnice temperatur jakie można odnotować w dnach dolin i na terenach sąsiadujących z nimi.

Wody podziemne

Według podziału regionalnego zwykłych wód podziemnych Polski wg B. Paczyńskiego, obszar miasta znajduje się w obrębie regionu mazowieckiego, który charakteryzuje się występowaniem wielopiętrowego porowego systemu kenozoicznego i niżej położonego systemu szczelinowego. Północna część miasta należy do rejonu chełmińsko-dobrzyńskiego. W obszarze objętym planem znajduje się Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP) nr 215 – Subniecka Warszawska, będący utworem trzeciorzędowym. Średnia głębokość zbiornika wynosi ok. 160m. Zasoby wynoszą ok. 250 000 m³/d, a moduł jednostkowej wydajności przyjmuje niską wartość 0,06 l/s/km². Świadczy to o bardzo ograniczonym tempie odnawialności zasobów. Zbiornik jest stosunkowo dobrze izolowany, decyduje o tym jego znaczna głębokość. Wody charakteryzują się najwyższą – Ia, Ib i wysoka jakością – Ic. Ze względu na głębokość zalegania wszelkie zjawiska występujące na badanym terenie nie wpływają na ich stan. Infiltracja do wód wgłębnych jest zredukowana za sprawą nieprzepuszczalnych pokładów glajalnych o znacznej miąższości.

Poziom występowania wód gruntowych w znacznej mierze jest większy niż 4 m. W zachodniej i - sporadycznie - północnej części opracowania wody te występują płycej – od 4 do 2 m. W dolinie Rosicy oraz jej strefie krawędziowej – gdzie występuje odpływ powierzchniowy – wody gruntowe zalegają na głębokości od 2 do 0,5 m. Występują tu także rejon, gdzie występuje strefa sączeni i płytkich wód zaskórnych występujących płycej niż 2 m od powierzchni terenu.

Gleby, szata roślinna i świat zwierzęcy

Gleby

Na obszarze opracowania występują:

- Gleby brunatne wyługowane, należące do gleb średnio urodzajnych - ich stosunki wodne zależne są od rzeźby terenu, dominują na omawianym obszarze.
- Czarne ziemie zdegradowane – charakteryzujące się zmniejszeniem miąższości poziomu próchnicznego, przy silnej degradacji poziom próchniczny przybiera barwę szarą, występują w centralnej części obszaru.
- Gleby bielcowe i pseudobielcowe – gleby powstałe z piasków przy udziale roślinności borów, w ich profilu występuje poziom próchnicy nakła-

dowej, w obrębie tego typu gleb zachodzi proces bielcowania – opierający się na kwaśnej hydrolizie minerałów i przemieszczaniu się produktów wietrzenia w głąb profilu glebowego. Gleby te występują pod zbiorowiskami drzew iglastych.

Teren objęty opracowaniem wykorzystywany jest w znacznej części rolniczo. Stan ten uzasadniony jest występowaniem gleb o znacznej przydatności rolniczej. Są to w większości gleby klasy IIa, a miejscami nawet klasy II. Południowa część terenu została zurbanizowana, a proces ten będzie kontynuowany w związku z rozwojem osiedla Podolszyce Północ, które także w całości zostało zlokalizowane na glebach klasy II i IIIa.

Walory szaty roślinnej i świata zwierzęcego

Szata roślinna występująca na obszarze podlega procesom antropogenizacji oraz procesom sukcesji roślinnej, tj. etapowego zastępowania na danym terenie jednych zbiorowisk roślinnych przez inne, w związku z wzajemną konkurencją gatunków.

Na obszarze opracowania wykazać można zarówno miejsca całkowicie przekształcone przez działalność człowieka (drogi, tereny zabudowy mieszkaniowej i usługowej) jak i obszary z powierzchnią biologicznie czynną, do których można zaliczyć:

- tereny zadrzewione i zakrzewione - z uwagi na położenie przedmiotowego terenu w bezpośrednim sąsiedztwie strefy zurbanizowanej i częściowe zaniechanie użytkowania rolniczego rozwijająca się tu roślinność podlega zgodnym z zasadami sukcesji przemianom od roślinności niskiej trawiastej, przez krzewiasto-zaroślową do drzewiastej. Tworzone są one głównie przez gatunki takie jak: robinia akacjowa, topola osika, klon zwyczajny, klon jesionolistny, brzoza brodawkowata, jesion pospolity, przy udziale w warstwie krzewów czeremchy amerykańskiej, wiązu pospolitego, głogu;
- uprawy rolne - w strukturze środowiska przyrodniczego omawianego terenu dominują użytki rolne. Do nich zalicza się pola uprawne, o których potencjale agrotechnicznym decyduje kompleks przydatności rolniczej i to on powoduje, że występuje tu szeroki wachlarz roślin uprawnych, głównie zbożowych.
- zbiorowiska trawiaste (pozostawione w większości jako nieużytki) ciągną się wąskimi pasami wzdłuż uregulowanych cieków wodnych. Ciekom tym towarzyszą drzewa - topole czarne i wierzby: biała i krucha;
- sady i zieleń towarzyszącą siedliskom zagrodowym - w krajobrazie rolniczym łatwo zauważalna jest zieleń towarzysząca siedliskom zagrodowym. W części zachodniej przedmiotowego obszaru (obszar ul. Urodzajnej oraz tereny w sąsiedztwie wybudowanego I odcinka północnej obwodnicy miasta) występują sady drzew niskopiennych (jabłoni). Istniejącym siedliskom towarzyszą stare sady przydomowe, w których wraz z drzewami owocowymi występują samosiewy innych drzew;
- zieleń osiedlową (w zabudowie wielorodzinnej) - zieleńce i trawniki, zadrzewienia i zakrzewienia (w tym gatunki ozdobne),
- zieleń ogródków przydomowych - wykazuje ona typowe zagospoda-

rowanie składające się z roślinności kulturowej, która została sztucznie wprowadzona i pielęgnowana przez człowieka. Reprezentują ją drzewa i krzewy owocowe oraz zieleń ozdobna, wśród której można wyróżnić: tuje, jałowce, świerki, modrzew, sosnę, brzozę, wierzbę, sumaki i inne. Przyrodniczo zieleń ta nie wykazuje jednak dużej wartości.

- ziołorośla na terenach czasowo nieużytkowanych - zaprzestanie użytkowania rolniczego gleby na terenie prowadzi do rozwoju roślinności ruderalnej, która występuje tu w postaci okazałych, wieloletnich bylin. W wyniku sukcesji pojawiają się nitrofilne zbiorowiska ziołorośli, z dominującymi żółto kwitnącymi wrotyczą i nawłocią. W niektórych płatach występuje trzcinnik i bylice. Roślinność ruderalna (nieurządzona) to typ roślinności, która rozwija się spontanicznie na wszelkiego rodzaju terenach przekształconych przez człowieka, tam gdzie została zniszczona roślinność naturalna i brak sztucznie ukształtowanej. W granicach opracowania jest wiele takich powierzchni - szczególnie na terenach pomiędzy istniejącą strefą zurbanizowaną a przestrzenią wykorzystywaną rolniczo. Jest ona umiarkowanie bogata - występują tu zespoły ruderalne z licznymi gatunkami antropofitów, co wiąże się z ciepłym klimatem i żyznymi siedliskami.

- zieleń jaru rzeki Rosicy - szata roślinna doliny jest różna, w zależności od warunków glebowych, ukształtowania terenu oraz antropopresji. Skład jej roślinności i kształt zbiorowisk posiada zarówno cechy typowe, jak i nietypowe dla tego rodzaju siedlisk. Miejsca nisko położone oraz położone poza okresowymi zalewami zajmują łągi olszowe z silną dominacją olszy czarnej. Na stromym zaś zboczu jaru o korzystnych warunkach glebowych, wykształcił się dość okazały płat lasu dębowo-grabowego. Dobrze nasłonecznione miejsca doliny zajmują zbiorowiska kserotermiczne. Występują one często w miejscach o rozrzedzonym drzewostanie, na półkach ziemnych doliny. Zbiorowiska te uważa się za zastępcze w stosunku do zespołów i zbiorowisk lasów liściastych. Porastają one miejsca o stosunkowo żyznych glebach, po wycięciu lub wypaleniu zbiorowisk leśnych. Za cechą nietypową, wyróżniającą jar Rosicy należy uznać duży udział w szacie roślinnej okazałych rozmiarami wierzb i topól. Łągi te są charakterystyczne dla wielkich dolin rzecznych, takich jak Wisła. Duży udział drzewiastych gatunków wierzb i topól, charakterystycznych dla tego zespołu, można wyjaśnić wpływem bliskości powiązań ekologicznych doliny Wisły i Rosicy. Ponadto cechą charakterystyczną doliny Rosicy jest wyjątkowo duże wymieszanie zbiorowisk. Wśród nich można wyróżnić: łągi olszowe, łągi topolowo-wierzbowe, zbiorowiska drzew liściastych (np. klony jesionolistne, brzoza brodawkowata, topola osika, klon pospolity, czeremcha pospolita), zbiorowiska kserotermicznych krzewów oraz zbiorowiska trawiaste i ziołoroślowe (wrotycz, nawłocie, pokrzywa). Zadrzewiony i zakrzewiony jar dobrze funkcjonuje jako korytarz ekologiczny. (E. Szymańska, *Opracowanie ekofizjograficzne...*)

Tereny otwarte oraz łąki zamieszkują m.in. skowronek polny, świergotek polny. Spotkać tu można również grupę ssaków, m.in. lisa, zająca szarego, sarnę, kunę domową. Spośród gryzoni występuje wiewiórka i mysz polna. Z

bliskością terenów zurbanizowanych i rolniczym krajobrazem większości terenu związane jest występowanie: wróbla, jaskółki dymówki, pliszki siwej, trznadla, sroki i wrony siwej.

2. Stan środowiska

Powietrze atmosferyczne

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. (Dz. U. poz. 1031) przedstawiono w tabeli poniżej (tab. 1).

Tab. 1. Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny stężenia substancji w powietrzu [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	Margines tolerancji [%]				
			----- [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]				
			2010	2011	2012	2013	2014
Benzen	rok kalendarzowy	5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenki azotu ^{d)}	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek siarki	jedna godzina	350 ^{c)}	-	-	-	-	-
	24 godziny	125 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 01 X do 31 III)	20 ^{e)}	-	-	-	-	-
Ołów ^{f)}	rok kalendarzowy	0,5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM _{2,5} ^{g)}	rok kalendarzowy	25 ^{c), j)}	4	3	2	1	1
		20 ^{c), k)}	-	-	-	-	-
	24 godziny	50 ^{c)}	-	-	-	-	-

Pył zawieszony PM ₁₀ ^{h)}	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenek węgla	osiem godzin ⁱ⁾	10.000 ^{c)} , i)	-	-	-	-	-

c) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi; d) Suma dwutlenku azotu i tlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu; e) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin; f) Suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM₁₀; g) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 2,5 µm (PM_{2,5}) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; h) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 10 µm (PM₁₀) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; i) Maksymalna średnia ośmiogodzinna, spośród średnich kroczących, obliczanych co godzinę z ośmiu średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Każdą tak obliczoną średnią ośmiogodzinną przypisuje się dobie, w której się ona kończy; pierwszym okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1700 dnia poprzedniego do godziny 100 danego dnia; ostatnim okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1600 do 2400 tego dnia czasu środkowoeuropejskiego CET; j) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2015 r. (faza I); k) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2020 r. (faza II).

W 2014 roku na terenie miasta Płock przeprowadzono pomiar w dwóch punktach pomiarowych: przy ul. Królowej Jadwigi 4 (kod stacji: MzPlockPKN) oraz ul. Reja 28 (kod stacji: MzPlockReja). Tab.2. przedstawia wyniki pomiaru.

Tab.2. Statystyki zanieczyszczeń powietrza.

Parametr	Jedn.	Stacja	Pomiar	Min. (1h)	Max. (1h)	Min. (24h)	Max. (24h)	Średnia roczna	Uwagi
Dwutlenek siarki (SO ₂)	µg/m ³	Królowej Jadwigi 4	automat.	0,00	195,40			9,17	
	µg/m ³	Reja 28	automat.	0,50	127,20			5,67	
Dwutlenek azotu (NO ₂)	µg/m ³	Królowej Jadwigi 4	automat.	0,06	98,53			14,99	
		Reja 28	automat.	1,3	106,67			17,19	
Tlenki azotu (NO _x)	µg/m ³	Królowej Jadwigi 4	automat.	0,07	374,28			17,46	
		Reja 28	automat.	1,2	597,57			25,13	
Pył zawieszony (PM ₁₀)	µg/m ³	Królowej Jadwigi 4	manual.			5,44	119,96	31,87	Przekroczenie normy - (24h)
		Reja 28	automat.	1,03	259,35	3,80	90,16	30,42	Przekroczenie normy - (24h)
Benzen (C ₆ H ₆)	µg/m ³	Królowej Jadwigi 4	automat.	0,11	64,05			1,76	Przekroczenie normy (1h)
		Reja 28	automat.	0,05	49,20			2,00	Przekro-

		28								czenie nor- my (1h)
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	------------------------

Źródło: Opracowanie własne na podstawie „Roczna ocena jakości powietrza w województwie mazowieckim”, 2014, WIOS Warszawa.

Obszar planu stanowią w większości tereny niezabudowane. Tereny zabudowane w przeważającym stopniu stanowią budynki wielorodzinne, wchodzące w skład osiedli Podolszyce Północ i Zielony Jar. Wspomniane osiedla stanowią jedyne tereny zabudowane z jakim graniczy obszar opracowania. Osiedla te przyłączone są do miejskiego systemu ciepłego. Występująca bardzo sporadycznie zabudowa jednorodzinna wykorzystuje do ogrzewania indywidualne stanowiska grzewcze. Czynniki te skutkują niewielką emisją niską powstającą w związku z ogrzewaniem domów oraz dobrym przewietrzaniem niniejszego obszaru. Tereny obecnie niezabudowane zostaną sukcesywnie, wraz z powstawaniem zabudowy, przyłączone do miejskiego systemu ciepłego lub będą pozyskiwać energię ciepłą z bezemisyjnych lub niskoemisyjnych źródeł energii.

Teren narażony jest na zwiększoną ilość zanieczyszczeń pochodzących z emisji komunikacyjnej w związku z przebiegiem przez zachodnią część obszaru drogi głównej ruchu przyspieszonego stanowiącą I fragment obwodnicy Płocka oraz z położoną na południu – poza obszarem opracowania – drogą krajową nr 62.

Klimat akustyczny

Wskaźniki dotyczące dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku znajdują się w *Obwieszczeniu Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014, poz. 112). W przypadku planowania przestrzennego, które jest działaniem długookresowym zasadnym jest wykorzystywanie wskaźników długookresowych L_{DWN} i L_N , które odnoszą się do wszystkich dób w ciągu roku. Z kolei wskaźniki dobowe L_{AeqD} i L_{AeqN} wskazują hałas „chwilowy” odnotowany w danym miejscu w obrębie jednej konkretnej doby i są skutecznie stosowane w celach kontrolnych.

Tab. 4. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem - dla zainwestowania występującego w obrębie obszaru opracowania MPZP.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N

	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny rekreacyjno - wypoczynkowe Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług	68	59	55	4

Tab. 5. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN} , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia pomiarów kontrolnych w odniesieniu do jednej doby - dla zainwestowania występującego w obrębie obszaru opracowania MPZP.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{AeqD} przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L_{AeqN} przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	L_{AeqD} przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następujących	L_{AeqN} przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej	61	56	50	40

Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług Tereny rekreacyjno - wypoczynkowe	65	56	55	45
---	-----------	-----------	-----------	-----------

Hałas na terenie objętym Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego „Żyzna Południe” związany jest głównie z nadmiernym ruchem samochodowym, wynikającym z sąsiedztwa drogi krajowej nr 60 oraz istniejącej w zachodniej części obszaru opracowania drogi klasy głównej ruchu przyspieszonego – stanowiącą fragment obwodnicy północno-zachodniej. Ponadto na terenie opracowania występują drogi o zwiększonym natężeniu ruchu – Aleja Armii Krajowej oraz ulica Żyzna. Największy poziom hałasu występuje w godzinach porannych i popołudniowych. W 2012 roku sporządzono Mapę akustyczną miasta Płocka” – oraz jej aktualizację w roku 2013. Opracowanie to wskazuje na występowanie przekroczeń poziomów hałasu wzdłuż wymienionych dróg. Poziom ten kształtuje się następująco: ul. Żyzna - od 65 do 70 db.; aleja Armii Krajowej i ulica Wyszogrodzka od 65 do 75 db.

W 2013 roku opracowany został „Program ochrony środowiska przed hałasem”, który w dziedzinie transportu zakłada redukcję emisji hałasu poprzez: rozbudowę układu obwodnic drogowych o wysokich parametrach technicznych, funkcjonalne powiązanie dróg obwodowych z układem dróg miejskich, stymulowanie rozbudowy parkingów typu P&R w pobliżu tras obwodowych. Ponadto w „Programie” przedstawiono działania w zakresie: transportu zbiorowego, budowy dróg rowerowych i ciągów pieszych, organizacji i zarządzania, ochrony środowiska i jakości życia mieszkańców itd.

Emitentem hałasu mogą być również napowietrzne linie elektroenergetyczne przebiegające przez obszar opracowania. Poziom wytwarzanego hałasu jest zależny m.in. od parametrów technicznych linii oraz panujących warunków atmosferycznych.

Stan czystości wód powierzchniowych i podziemnych.

Rzeka Rosica stanowi Jednolitą część wód (JCW) obszaru dorzecza Wisły – kod PLRW2000172738. Rzeka objęta została programem „Monitoring rzek w latach 2010-2012” prowadzonym przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie. Oceny elementów biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych oraz chemicznych dokonano na podstawie badań przeprowadzonych w 2010 r. Elementom biologicznym i hydromorfologicznym rzeki nadano klasę II. Potencjał ekologiczny określono

jako „umiarkowany”. Rzeka spełnia wymagania stawiane w związku z lokalizacją w obszarze chronionym. Stan JCW oceniono jednak jako zły.

Zanieczyszczenie rzek powodują „dzikie” zrzuty nieczystości komunalnych oraz spływy powierzchniowe z użytków rolnych. Zagrożeniem dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych jest odprowadzanie zanieczyszczonych wód opadowych na powierzchnię gruntu, zwłaszcza z obszarów przemysłowych. Zatem potencjalnymi ogniskami zanieczyszczeń wód powierzchniowych i podziemnych są m.in. punkty dystrybucji paliw płynnych, zakłady przemysłowe, „dzikie” wysypiska odpadów komunalnych oraz składowiska odpadów przemysłowych.

Badania przeprowadzone w 2013 r. na próbkach wody pobranych z otworu badawczego nr 1856 w Płocku skutkowały sklasyfikowaniem wód podziemnych Płocka jako wód o niskiej jakości – V klasy. Przyczyną było przekroczenie wskaźnika NO_3^{H} – kwasu azotowego. Kwas azotowy wykorzystywany jest m.in. do produkcji nawozów sztucznych. Przyczyną przekroczenia wskaźnika należy upatrywać m.in. w ich nadmiernym stosowaniu w procesach produkcji rolnej.

Zabudowa mieszkaniowa znajdująca się na terenie opracowania jest częściowo przyłączona do kanalizacji ogólnospławnej, a częściowo rozdzielczej. Ścieki z tego obszaru odprowadzane są za pośrednictwem przepompowni ścieków do oczyszczalni ścieków Borowiczki.

Gospodarka odpadami

Na terenie miasta Płocka funkcjonują następujące systemy zbiórki odpadów: selektywna zbiórka odpadów (tworzywa sztuczne, metale, szkło, makulatura), zbiórka odpadów niesegregowanych, zbiórka odpadów niebezpiecznych.

Odbiór odpadów komunalnych zorganizowany został poprzez podział obszaru miasta na IV sektory. Każdy sektor obsługiwany jest przez przedsiębiorstwo wyłonione za pomocą odrębnego przetargu. Sektor I obsługiwany jest przez „Eko-Maz Sp. z o. o., lider konsorcjum, Sita Płocka Gospodarka Komunalna Sp. z o. o., sektor III – Remondis Sp. z o. o. O/Płock, a sektory II i IV przez Sita Płocka Gospodarka Komunalna Sp. z o. o. Firmy te, prócz bezpośredniego odbioru odpadów od mieszkańców prowadzą także punkty selektywnego zbierania odpadów, oddzielnie dla każdego sektora.

Miejszem zagospodarowania odpadów jest Zakład Utylizacji Odpadów Komunalnych w Kobiernikach k/Płocka Sp. z o. o., Kobierniki 42. Zakład posiada cztery kwatery, w których składowane są odpady w tym dwie zamknięte i zrekultywowane oraz jedną w trakcie zamykania. Obiekt przyjmuje odpady z obszaru Gminy Płock oraz 16 innych gmin, które wchodzi w skład Związku Gmin Regionu Płockiego. Zakład osiągnął maksymalną moc przerobową 64 000 t., co jest ilością umożliwiającą pełne zagospodarowanie otrzymywanych odpadów.

W 2014 roku, dzięki procesom stosowanym w zakładzie, poziom ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych do składowania wyniósł 25,4%. Poziom recyklingu, przygotowania do ponownego użycia frakcji odpadów: papieru, metali, tworzyw sztucznych i

szkła wyniósł 27,2%. Natomiast poziom recyklingu do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych (inne odpady niż niebezpieczne odpady budowlane i rozbiórkowe) wynosi 99,9%.

Zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny zbierany jest podczas mobilnych zbiórek, organizowanych raz na kwartał, a także w Punkcie Selektywnej Zbiórki Odpadów oraz w wyznaczonych punktach, gdzie za odbiór odpowiedzialne są wyznaczone firmy. Najbliżej położone PSZO położone są przy ul. Szarych Szeregów 14, Baczyńskiego 3, Sucharskiego 3, Sikorskiego 8.

Promieniowanie elektromagnetyczne

Promieniowanie elektromagnetyczne jest bardzo rozległe i obejmuje różne długości fal, począwszy od fal radiowych przez fale promieni podczerwonych, zakres widzialny i fale promieni nadfioletowych, aż do bardzo krótkich fal promieni rentgenowskich i promieni gamma. Z całego spektrum promieniowania elektromagnetycznego w sposób istotny oddziałują na organizmy tylko te fale, które są pochłaniane przez atomy, cząsteczki i struktury komórkowe. Z uwagi na sposób oddziaływania promieniowania na materię, widmo promieniowania elektromagnetycznego można podzielić na promieniowanie jonizujące i niejonizujące:

- promieniowanie jonizujące, występuje w wyniku użytkowania zarówno wzbogaconych, jak i naturalnych substancji promieniotwórczych w energetyce jądrowej, ochronie zdrowia, przemyśle, badaniach naukowych,
- promieniowanie niejonizujące występuje wokół linii energetycznych wysokiego napięcia, radiostacji, pracujących silników elektrycznych oraz instalacji przemysłowych, urządzeń łączności, domowego sprzętu elektrycznego, elektronicznego itd. (E. Szymańska, *Opracowanie ekofizjograficzne...*)

Na obszarze opracowania występuje 8 napowietrznych linii energetycznych wysokiego napięcia 110kV, co przyczynia się do występowania promieniowania niejonizującego. Istnienie linii powoduje powstanie ograniczeń w możliwościach zagospodarowania terenów na których się znajdują. Ponadto, dopuszczalny poziom pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposoby sprawdzenia dotrzymania tych poziomów określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz.U. 2003 nr 192 poz. 1883). Na omawianym terenie znajduje się także Główny Punkt Zasilania „Gulczewo” przy ul. Żyznej.

3. Ekofizjograficzne uwarunkowania zagospodarowania obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego

Zagospodarowanie obszaru objętego planem powinno odbywać przy uwzględnieniu następujących ograniczeń i uwarunkowań:

- zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć powodujących znaczne obciążenie środowiska, w tym przekroczenia dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń środowiska;
- przypadku ważniejszych nowoprojektowanych inwestycji infrastrukturalnych (drogi, kanalizacja, linie elektroenergetyczne, stacje bazowe) wymagane lub może być wymagane sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami szczególnymi;
- w przypadku przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku nakazuje się podjęcie działań inwestycyjnych w celu ochrony terenów mieszkaniowo – usługowych przed ponadnormatywnym hałasem;
- dla zabudowy nie powinno się dopuszczać instalacji grzewczych powodujących znaczące zanieczyszczenie środowiska – proponuje się wykorzystanie proekologicznych i odnawialnych źródeł energii dla celów grzewczych lub podłączenie od sieci ciepłowniczej;
- nie dopuszcza się odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, wód gruntowych i gruntu;
- wody opadowe z nawierzchni terenów utwardzonych, zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi lub zawiesinami, powinny być podczyszczone na terenie inwestora, przed odprowadzeniem ich do odbiornika;
- dla terenów zabudowy należy określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie co najmniej 10 – 30% powierzchni działki dla terenów mieszkaniowo - usługowych, powierzchnie biologicznie czynne mogą tworzyć kompleksy zieleni wysokiej i niskiej.

IV. ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU

1. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Ustalenia planu znajdują się w czterech działach obejmujących: **przepisy ogólne** (dział I), **ustalenia ogólne** (dział II), **ustalenia szczegółowe** (dział III) i **ustalenia końcowe** (dział IV).

W **rozdziale I** w ramach **przepisy ogólne** określa się przedmiot i zakres planu. Integralną część opracowania stanowi załącznik graficzny w skali 1:1000. W dziale I znajdują się także definicje terminów specjalistycznych użytych w uchwale planu.

W **rozdziale II** w ramach **ustaleń ogólnych** wymieniono oznaczenia graficzne - przedstawione na rysunku planu - które są obowiązującymi ustaleniami planu, wynikają z przepisów odrębnych, bądź mają charakter informacyjny. Do obowiązujących ustaleń planu należą oznaczenia granicy obszaru objętego planem, linie rozgraniczające, nieprzekraczalne linie zabudowy, przeznaczenia terenów oznaczone symbolem literowym. Oznaczenia graficzne, które wynikają z przepisów odrębnych to obszary stanowisk archeologicznych, granice Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy, pasy technologiczne linii elektroenergetycznych; strefy bezpieczeństwa rurociągów naftowych. Pozostałe oznaczenia mają charakter informacyjny. Ponadto w dziale II znajdują się ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. W celu kształtowania estetyki krajobrazu miejskiego ustala się zasady realizacji i kształtowania dachów, elewacji oraz ogrodzeń, lokalizacji i realizacji reklam oraz oznaczeń, a także realizacji oświetlenia i małej architektury ponadto zakazuje się lokalizacji budynków gospodarczych oraz indywidualnych garaży na terenach zabudowy mieszkaniowej. Ustalono także zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów usługowych na terenach objętych planem.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego ustalenia planu wprowadzają wymóg zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony środowiska, dla terenów wyznaczonych w planie. Ponadto w planie zakazuje się lokalizacji obiektów i urządzeń, których oddziaływanie na środowisko określone dopuszczalnymi poziomami emisji wykracza poza granice działki, do której inwestor posiada tytuł prawny. Plan umożliwia pozyskiwanie energii cieplnej z alternatywnych, ekologicznych źródeł ciepła, w tym celu dopuszcza się wykorzystywanie ekologicznych nośników energii. Na terenach objętych planem zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska za wyjątkiem inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej i celu publicznego, z zastrzeżeniem dotrzymania wszelkich ograniczeń i wymogów wynikających z przepisów odrębnych. Jednocześnie dopuszcza się przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu i oddziaływania na środowisko,

przedsięwzięcia dla których odstąpiono od sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zakazuje się lokalizowania zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia awarii. Wprowadzono także zapis nakazujący prowadzenie gospodarki odpadami komunalnymi w oparciu o przepisy odrębne, a także nakaz zaspokojenia potrzeb grzewczych i innych potrzeb energetycznych poprzez przyłączenie do miejskiego systemu ciepłowniczego lub poprzez zastosowanie energii elektrycznej lub paliw „ekologicznie czystych”, jak np. gaz, lekki olej opałowy, z zastosowaniem technologii zapewniających minimalne wskaźniki emisyjne gazów i pyłów do powietrza lub alternatywnych źródeł energii. Zakaz prowadzenia działalności w zakresie odzysku i gromadzenia surowców.

W planie ustala się ochronę stanowisk archeologicznych wpisanych do wojewódzkiej ewidencji konserwatorskiej i gminnej ewidencji zabytków. Są to: stanowisko archeologiczne nr 95 (AZP 50-54/67) oraz stanowisko archeologiczne nr 98 (AZP 50-54/70). W przypadku realizacji inwestycji na terenach, na których znajdują się wymienione stanowiska, mają zastosowanie zasady postępowania regulowane przepisami odrębnymi.

Nakazano także ochronę terenów znajdujących się w granicach Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy określonych uchwałą nr 998/XLIX/02 Rady Miasta Płocka z dnia 29 stycznia 2002 roku, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W związku z położeniem obszaru opracowania w sąsiedztwie lotniska „Płock”, dla wznoszonych budynków i budowli obowiązują nieprzekraczalne ograniczenia wysokości. Plan wyznacza pasy technologiczne linii elektroenergetycznych WN i SN – zgodnie z przepisami odrębnymi, a także strefy bezpieczeństwa dla rurociągów DN 400 o szerokości nie mniejszej niż 16m oraz o szerokości nie mniejszej niż 12m dla rurociągów DN 250. Ustala się także zakaz lokalizacji budynków w paśmie o szerokości 20m od rurociągów. Plan ustala także nakaz zachowania ciągłości systemu melioracyjnego.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej dopuszczono budowę nowych, oraz przebudowę i rozbudowę istniejących sieci infrastruktury technicznej. Ustala się także, prowadzenie sieci i urządzeń technicznych w liniach rozgraniczających dróg publicznych i ogólnodostępnych ciągów pieszych. Zgodnie z ustaleniami obszar opracowania ma być zaopatrywany w wodę dla potrzeb bytowo-gospodarczych, produkcyjnych i przeciwpożarowych z miejskiej sieci wodociągowej. Odprowadzanie ścieków ma odbywać się poprzez sieć istniejącą sieć kanalizacyjną, a także poprzez realizację projektowanych odcinków sieci. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustalono odprowadzanie powierzchniowe i zagospodarowanie tychże wód na działce poprzez infiltrację do gruntu. W przypadku braku możliwości pełnego ich zagospodarowania w obszarze działki ze względu na warunki gruntowo-wodne, dopuszczono możliwość gromadzenia w zbiornikach retencyjnych na terenie działki budowlanej. Dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych do rzeki Rosicy i rowu Małej Rosicy, a także niezanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych do ogólnodostępnego

systemu kanalizacji. Ustalenia planu dopuszczają budowę, przebudowę oraz rozbudowę sieci infrastruktury technicznej na obszarze planu. W zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą ustalono zaopatrzenie z sieci ciepłowniczej, przy czym dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej dopuszcza się zaopatrzenie z systemów zbiorowych uzyskujących energię ciepłą z kolektorów słonecznych, natomiast na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług dopuszcza się zaopatrzenie z indywidualnych, niskoemisyjnych lub bezemisyjnych źródeł ciepła. Na terenach zabudowy usługowej dopuszczono zaopatrzenie w energię ciepłą z kolektorów słonecznych. Zaopatrzenie w gaz przewidziano z sieci gazowej lub zbiorników na gaz. W zakresie telekomunikacji ustalono powiązanie sieci z układem zewnętrznym.

W **rozdziale III** w ramach **przepisów szczegółowych** ustala się przeznaczenia i zasady zagospodarowania na poszczególnych terenach. Na obszarze planu wyznacza się tereny przeznaczone pod:

- **zabudowę mieszkaniową jednorodzinną** o symbolach **1MN, 2MN**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 10 m dla budynków mieszkalnych, 6m dla budynków gospodarczych i garaży oraz nie większą niż 3m dla wiat i altan. Powierzchnię terenu biologicznie czynnego ustalono na nie mniej niż 65% powierzchni działki budowlanej. Wskaźnik intensywności zabudowy określono na poziomie nie większym niż 0,5 i nie mniejszym niż 0,25, a maksymalnej powierzchni zabudowy na 25%. Ponadto ustalono także zasady kształtowania dachów.

- **zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usług** o symbolach **1MN/U – 3MN/U**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 10 m dla budynków mieszkalnych i 6m dla budynków usługowych gospodarczych i garaży. Powierzchnię terenu biologicznie czynnego ustalono na nie mniej niż 50% powierzchni działki budowlanej. Wskaźnik intensywności zabudowy określono na poziomie nie większym niż 0,5 i nie mniejszym niż 0,3, a maksymalnej powierzchni zabudowy na 30%. Ponadto ustalono także zasady kształtowania dachów.

- **tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej** o symbolach **1MW - 20MW**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i uzupełniająca: zabudowa usługowa. Na terenach dopuszcza się lokalizację usług w bryle budynku mieszkalnego stanowiących nie więcej niż 30% powierzchni całkowitej budynku. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 15 i 18m, z dopuszczeniem zachowania wysokości przekraczającej 29 m dla zabudowy istniejącej na terenie 10MW. Wskaźnik intensywności zabudowy ustalono na poziomie nie większym niż 1,2 -1,7 (dla **17MW**: 2,4), i nie mniejszym niż 0,5 oraz maksymalną powierzchnie zabudowy na 30-45%. Teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 40-55% powierzchni działek.

- **tereny zabudowy usługowej** o symbolach **1U - 7U**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: zabudowa usługowa. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 10 i 12 m. Wskaźnik intensywności zabudowy ustalono na poziomie nie większym niż 1,2 - 1,5 i nie mniejszym niż 0,1 - 0,25, a maksymalną powierzchnię zabudowy na 40-50%. Teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 10 - 15% % powierzchni działki.

- **teren usług oświaty** o symbolu **1Uo**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: zabudowa usług oświaty. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 12 m. Wskaźnik intensywności zabudowy ustalono na poziomie nie większym niż 1.8 i nie mniejszym niż 0,1 maksymalną powierzchnię zabudowy określono na 60%, a teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 40% powierzchni działki.

- **tereny infrastruktury technicznej** – elektroenergetyka o symbolu **1E**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: teren infrastruktury technicznej - elektroenergetyka. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 12 m. Wskaźnik intensywności zabudowy ustalono na poziomie nie większym niż 1.2 i nie mniejszym niż 0,1, maksymalną powierzchnię zabudowy określono na 30%, a teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 15% powierzchni działki.

- tereny infrastruktury technicznej – gazownictwo o symbolu **1G**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: teren infrastruktury technicznej - gazownictwo. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 3 m. Wskaźnik intensywności zabudowy ustalono na poziomie nie większym niż 0,3 i nie mniejszym niż 0,01, maksymalną powierzchnię zabudowy określono na 30%, a teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 20% powierzchni działki.

- **tereny zieleni nieurządzonej**, o symbolu **1ZN, 2ZN** dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: zieleń nieurządzona. Na omawianych terenach ustalono ochronę Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy zgodnie z Uchwałą w sprawie utworzenia Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Jaru Rzeki Rosicy w Płocku. Ponadto zakazano dokonywania zmian w naturalnym ukształtowaniu terenu, a także wykonywania prac mogących naruszyć strukturę geologiczną skarp. Wprowadzono także zakaz zabudowy z jednoczesnym dopuszczeniem wykonywania prac związanych z budownictwem wodnym, ochroną przeciwpowodziową, infrastrukturą techniczną i lokalizacją obiektów małej architektury. Dopuszczono również lokalizację ciągów pieszych i ścieżek rowerowych.

- **teren wód powierzchniowych śródlądowych**, o symbolu **1WS, 2WS** dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: teren wód powierzchniowych i śródlądowych. Na tym terenie dopuszcza się budowę urządzeń melioracyjnych, przepustów, kładek, przejść, mostów, urządzeń służących ochronie przeciwpowodziowej, budowli hydrotechnicznych i urządzeń infrastruktury technicznej.

- **teren drogi głównej ruchu przyspieszonego** o symbolu **1KDGP**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: teren drogi publicznej klasy głównej ruchu przyspieszonego. Dla terenu ustala się szerokość w li-

niach rozgraniczających, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu od 39 do 69m, z dopuszczeniem lokalnych poszerzeń w rejonach skrzyżowań.

- **teren drogi zbiorczej** o symbolu **1KDZ**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: teren drogi publicznej klasy zbiorczej. Dla terenu ustala się szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu 45m, z dopuszczeniem lokalnych poszerzeń w rejonach skrzyżowań.

- **tereny dróg lokalnych** o symbolu **1KDL – 10KDL** dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: teren drogi publicznej klasy lokalnej. Dla terenów ustala się szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu 12 - 16m, z dopuszczeniem lokalnych poszerzeń w rejonach skrzyżowań oraz dla terenu 11KDL szerokość od 25 - 28,5m.

- **tereny dróg dojazdowych** o symbolu **1KDD – 13KDD**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: teren drogi publicznej klasy dojazdowej. Dla terenów ustala się szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu 10 - 17m, z dopuszczeniem lokalnych poszerzeń w rejonach skrzyżowań.

- **teren ogólnodostępnego ciągu pieszego o symbolu 1KP i 2 KP**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: teren ogólnodostępnego ciągu pieszego. Dla terenów ustala się szerokość w liniach rozgraniczających 7 i 7,5m, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu.

W **dziale IV** w ramach **przepisów przejściowych i końcowych** powierza się wykonanie uchwały planu Prezydentowi Miasta Płocka.

2. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko

Na obszarze planu przewiduje się rozwój zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz zabudowy usługowej. Wśród istniejącej zabudowy występują budynki mieszkalne wielorodzinne oraz jednorodzinne. Budynki wielorodzinne stanowią część osiedli Podolszyce Północ i Zielony Jar, których centralne części znajdują się poza granicami planu. Nieliczna zabudowa jednorodzinna jest rozproszona, zlokalizowana przy ulicy Urodzajnej, Żyznej oraz Zbożowej. Zabudowa przy ul. Zbożowej zostanie zastąpiona zabudową usługową. Obszar objęty planem w zdecydowanej większości stanowi przestrzeń niezabudowana, użytkowana głównie jako tereny upraw rolnych z nieliczną zielenią śródpolną. Wprowadzenie planu doprowadzi zatem do zmiany charakteru przestrzeni - z użytkowanej rolniczo z zabudową jednorodziną, na mieszkalną wielorodziną tworzącą formę osiedla. Spowoduje tym samym zintensyfikowanie zabudowy oraz efektywniejsze wykorzystanie przestrzeni przeznaczanej na tereny mieszkalne. Pozwoli jednocześnie na usystematyzowanie struktury zabudowy i wykreowanie przestrzeni o ujednoliconym charakterze.

W ustaleniach planu zapisy dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego znajdują się zarówno w rozdziale ogólnym jak i w zapisach dotyczących poszczególnych terenów. W rozdziale ogólnym znalazły się ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, które

nakazują zagospodarowywanie odpadów zgodnie przepisami regulującymi te kwestie, minimalizują wpływ prowadzonej działalności na klimat akustyczny oraz zakazują przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów z zakresu ochrony środowiska. Ponadto zakazują lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska - zakazy te nie dotyczą inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej i dróg publicznych, należy jednak podkreślić, że ich realizacja w obszarze planu jest konieczna do zachowania zastanej jakości środowiska, a w długofalowym wymiarze powinna przyczynić się do poprawienia jego elementów, np. jakości wód powierzchniowych. Wskazano także warunki, na jakich mogą być realizowane przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, pod warunkiem, że przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu i oddziaływania na środowisko oraz przedsięwzięcia, dla których odstąpiono od sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko. W ramach niniejszej prognozy nie ma możliwości oceny potencjalnego oddziaływania inwestycji gdyż ich rodzaj i zakres nie jest w ustaleniach planu sprecyzowany. Dla poszczególnych typów zagospodarowania wyznacza się standardy akustyczne zgodnie z przepisami odrębnymi. Na obszarze planu ustalono standardy akustyczne jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów rekreacyjno – wypoczynkowych, a także jak dla terenów domów opieki społecznej w przypadku lokalizacji usług pomocy społecznej na terenie usługowym. Ponadto, nakazano zaspokojenie potrzeb grzewczych i innych potrzeb energetycznych poprzez przyłączenie do miejskiego systemu ciepłowniczego lub poprzez zastosowanie energii elektrycznej lub paliw „ekologicznie czystych”, jak np. gaz, lekki olej opałowy, z zastosowaniem technologii zapewniających minimalne wskaźniki emisyjne gazów i pyłów do powietrza lub alternatywnych źródeł energii. Plan nakazuje zachowanie ciągłości istniejącej sieci melioracyjnej, która zlokalizowana jest głównie w centralnej i północnej części planu.

Ustalenia odnoszące się pośrednio do stanu środowiska przyrodniczego znajdują się także w rozdziale dotyczącym infrastruktury technicznej. Plan dopuszcza budowę nowych oraz przebudowę i rozbudowę istniejących sieci. W zakresie gospodarki ściekowej nakazuje się odprowadzanie ścieków poprzez miejską sieć kanalizacyjną.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych z dachów budynków ustalono odprowadzanie powierzchniowe i zagospodarowanie na działce poprzez infiltrację do gruntu. Dopuszcza się także gromadzenie wód opadowych w zbiornikach retencyjnych na terenie działki budowlanej oraz odprowadzanie niezanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych do ogólnodostępnego systemu kanalizacji, a także do Rzeki Rosicy oraz rowu Małej Rosicy. Takie ustalenia sprzyjać będą retencji wód na obszarze planu.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustalono zaopatrzenie z sieci ciepłowniczej. Dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej dopuszczono zaopatrzenie z systemów zbiorowych uzyskujących energię ciepłą z kolektorów słonecznych, a dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług z indywidualnych, niskoemisyjnych lub bezemisyjnych źródeł ciepła. Wskazane możliwości pozyskiwania energii ciepłej będą powodować nieznacznie negatywne oddziaływanie na środowisko, a w przypadku pozyskiwania energii z kolektorów słonecznych skutkować będą brakiem takiego oddziaływania. Rozbudowa sieci infrastruktury technicznej w tym sieci energetycznej jako podziemnej nie będzie stanowić zagrożenia dla środowiska i powinna być prowadzona zgodnie z przepisami szczegółowymi z zachowaniem wszelkich wymogów przewidzianych w przepisach dotyczących ochrony środowiska. Przebudowywanie istniejących sieci uzbrojenia technicznego na obszarze opracowania nie będzie powodować znacząco negatywnego wpływu na środowisko i będzie przyczyniać się do poprawy jakości życia i środowiska.

Obszar planu jest stosunkowo słabo wyposażony w zielen przyuliczną. Natomiast zielen towarzysząca zabudowie jest zróżnicowana w małym stopniu. Istniejącą zielen podawana jest silnej presji ze strony komunikacji i użytkowników. Występujące na terenie opracowania zadrzewienia nie stanowią obiektów o walorach przyrodniczych, lecz mają znaczenie jedynie kompozycyjne i estetyczne. Plan nakazuje utworzenie powierzchni biologicznie czynnej wg wskaźników opisanych w następnym akapicie. Wyjątkiem, jeśli chodzi o roślinną różnorodność, jest strefa Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy, który będąc korytarzem ekologicznym rzeki Wisły stanowi istotny element systemu przyrodniczego. Przestrzeń, którą objęto ochroną w ramach niniejszego zespołu, przeznaczono w planie pod tereny zieleni nieurządzonej. Zapisy mające na celu ochronę tych terenów zawierają ustalenia szczegółowe uchwały. W związku z ograniczeniem powierzchni biotopu – zabudowy terenów rolnych, łąk itp. - możliwości migracji i bytowania części zwierząt, a także obszar dotychczasowej wegetacji roślin, zostaną ograniczone - głównie do terenów Zespołu. Plan zapewnia jednocześnie ochronę tych terenów przed znacznymi przekształceniami, a tym samym przed dalszą ingerencją w środowisko przyrodnicze oraz ich funkcjonalne połączenie z terenami przyległymi.

W ustaleniach szczegółowych dla terenów zainwestowania znalazły się zapisy dotyczące powierzchni biologicznie czynnej, kształtu dachów oraz zabudowy. Minimalny udział terenu biologicznie czynnego dla zabudowy mieszkaniowej ustalono na poziomie nie mniejszym niż 40 - 65% powierzchni działki, dla zabudowy usługowej nie mniej niż 10-20% (przy czym dla usług oświaty – nie mniej niż 40%), a terenów infrastruktury technicznej nie mniej niż 15%. Wyposażenie w zielen części obszarów zabudowanych może się poprawić w wyniku realizacji ustaleń planu. Budynki znajdujące się na obszarze opracowania mają mieć zbliżoną kolorystykę elewacji – poprzez określenie dopuszczalnych barw. Określono także wąską grupę materiałów jakimi pokryte mogą zostać dachów w tym ich kolor. Sprecyzowano także dopuszczalny zakres spadków połaci dachowych.

Obszar objęty planem jest terenem w większości niezabudowanym. Ustalenia planu spowodują uregulowanie rozwoju zabudowy, w tym m.in. jej struktury funkcjonalnej, wyglądu, estetyki, a także pozwolą wykreować przestrzeń nie oddziałującą negatywnie na stan środowiska i wpływającą pozytywnie na poziom życia mieszkańców dzięki określeniu standardów architektonicznych i spójnej kompozycji przestrzeni. Utworzona zabudowa mieszkalna wielorodzinna dzięki zapewnieniu dostępu do infrastruktury technicznej i ustaleniom przyczyniającym się do ochrony środowiska będzie miała nieznaczny wpływ na środowisko. Znaczną uciążliwość powodować będzie droga główna ruchu przyspieszonego, jednak jej oddziaływanie na mieszkańców obszaru będzie zmniejszone w związku z lokalizacją terenów usługowych w jej bezpośrednim sąsiedztwie, a tym samym odseparowaniem terenów mieszkalnych. Uciążliwość powodować może również droga zbiorcza oraz drogi lokalne. Na obszarze miasta odnotowuje się okresowe przekroczenia dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza. Ustalenia planu zapewnić mają możliwość redukcji emisji niskich poprzez nakaz przyłączenia do miejskiej sieci ciepłej oraz możliwość wykorzystania do celów grzewczych kolektorów słonecznych. Jednak to, czy alternatywne rozwiązanie będzie stosowane zależeć będzie od indywidualnych decyzji mieszkańców. W przypadku hałasu jego uciążliwość przekracza dopuszczalne poziomy na obszarach bezpośrednio sąsiadujących z istniejącymi drogami. W wyniku realizacji ustaleń planu, prowadzących do rozwoju zabudowy, przewiduje się wzrost uciążliwości tych terenów. W przypadku hałasu komunikacyjnego jest on ograniczony do pasów drogowych i stref im towarzyszących i w wyniku realizacji planu nie ulegnie to zmianie. W przypadku inwestycji budowlanych na tych obszarach potencjalny hałas będzie miał zasięg lokalny i okresowy.

3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Stan środowiska przyrodniczego na obszarze objętym planem miejscowym został przeanalizowany w rozdziale III *Prognozy*. Planowane zagospodarowanie przewiduje rozwój zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zabudowy usługowej. Odbędzie się to w wyniku zabudowy terenów rolnych oraz zajętych dotychczas przez zabudowę jednorodzinną. Obszar planu to w znacznej mierze tereny niezabudowane lub o niskiej intensywności zabudowy. Ustalenia planu porządkują strukturę zabudowy, wprowadzają ochronę terenów zielonych będących częścią jaru rzeki Rosicy oraz ograniczają oddziaływanie wynikające z działalności człowieka poprzez realizację odpowiedniej infrastruktury technicznej. Terenami o największym oddziaływaniu na środowisko będą tereny dróg. Obszar objęty planem – za wyjątkiem obszaru rzeki Rosicy - nie posiada wysokich walorów przyrodniczych, dlatego choć planowane przekształcenia zmieniają w pewnym stopniu cechy środowiska to nie nastąpi jego znaczna degradacja. Zastosowanie zasad ochrony środowiska zawartych w ustaleniach projektu planu oraz w przepisach odrębnych dotyczących ochrony środowiska pozwolą zachować zadowalający stan środowiska na tym obszarze.

4. Wpływ ustaleń planu na elementy środowiska we wzajemnym powiązaniu

Wpływ na gleby i powierzchnię ziemi

Tereny objęte planem to tereny zainwestowane (zabudowa mieszkaniowa, usługi, infrastruktura techniczna, komunikacja) oraz użytkowane rolniczo. Rozwój zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej oraz układu komunikacyjnego spowoduje ograniczenie powierzchni biologicznie czynnych. Rzeźba terenu nie będzie w sposób istotny przekształcona w wyniku prac ziemnych przygotowujących tereny na posadowienie zabudowy. W związku z zaprzestaniem prowadzenia działalności rolniczej oddziaływanie na gleby zmniejszy się jedynie do rejonów terenów komunikacyjnych.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Zabudowa i zabetonowanie terenu prowadzą do ograniczenia możliwości bezpośredniego zasilania wód gruntowych, jednak ustalenia planu w znacznej mierze ograniczają tego skutki. Ustalenia planu dopuszczają odprowadzanie czystych wód opadowych na powierzchnię gruntu, ich retencjonowanie w obszarze działki budowlanej, a także dopuszczają odprowadzanie do Rzeki Rosicy i rowu Małej Rosicy. Nakazano także zachowanie ciągłości istniejącego systemu melioracyjnego. Działania te poprawią bilans wód gruntowych, zapobiegając przesuszeniu gruntu.

Istniejąca i planowana zabudowa będzie wiązała się z przebywaniem na tym terenie dużej liczby osób (zamieszkiwanie, obiekty usługowe), tym samym będzie źródłem znaczącej ilości ścieków komunalnych. Ustalenia planu określają sposób odprowadzania ścieków komunalnych - wyłącznie poprzez miejską sieć kanalizacyjną. Ewentualna uciążliwość dla środowiska z tytułu odprowadzenia oczyszczonych ścieków może wystąpić głównie w miejscu zrzutu z oczyszczalni do wód powierzchniowych. Wszystkie te zapisy gwarantują właściwą gospodarkę wodami na obszarze planu.

Wpływ na powietrze atmosferyczne

Na obszarze objętym planem ustala się zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej oraz dopuszcza się lokalizację indywidualnych systemów grzewczych m.in. z alternatywnych źródeł energii. Dopuszcza się także wykorzystywanie ekologicznych źródeł energii. Regulacje te przyczynią się do ograniczenia emisji niskiej. Popularność stosowania nieemisyjnych źródeł energii zależeć będzie od uwarunkowań ekonomicznych oraz lokalnych warunków terenowych. Dodatkowym czynnikiem emitującym zanieczyszczenia do atmosfery będzie ruch kołowy na trasach komunikacyjnych. W przypadku obszaru planu jest on położony w pobliżu drogi krajowej nr 62 o znaczącym natężeniu ruchu oraz drogi głównej ruchu przyspieszonego. Przewiduje się także występowanie okresowo wzmożonego ruchu lokalnego – zwłaszcza w godzinach tzw. „szczytu” komunikacyjnego, tj. w godzinach porannych i popołudniowych, dlatego zanieczyszczenia komunikacyjne mogą stanowić znaczący element ogółu zanieczyszczeń powietrza na ob-

szarze planu. Eliminacja tego zagrożenia jest jednak możliwa nie tylko w oparciu o działania planistyczne - ograniczenie uciążliwości ruchu samochodowego polegać może m.in. na rozwoju systemu komunikacji zbiorowej, która stanowiłaby alternatywne rozwiązanie dla transportu indywidualnego.

Wpływ na klimat akustyczny

Na obszarze planu brak jest obiektów usługowych czy przemysłowych będących źródłem ponadnormatywnego hałasu. Źródłami hałasu komunikacyjnego oddziałyującymi na obszar opracowania będą głównie: droga krajowa nr 62 oraz droga główna ruchu przyspieszonego. Pozostałe drogi wytwarzać będą hałas uciążliwy w przeważnie jedynie dla zabudowy zlokalizowanej w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Dla powstającej zabudowy wprowadzono standardy akustyczne, a ich dotrzymanie zależne będzie w dużej mierze od działań inwestycyjnych prowadzonych w ramach terenów komunikacji. Prowadzona na obszarze planu działalność usługowa również może być źródłem nieznaczego, okresowego hałasu. Hałas ten, zgodnie z ustaleniami, nie będzie jednak wykraczać poza granice zajmowanej działki, a w przypadku pojawienia się uciążliwości dla terenów chronionych należy podjąć działania techniczne i organizacyjne zmierzające do jego ograniczenia w celu dotrzymania wyznaczonych w planie standardów.

Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy

Na obszarze planu brak jest terenów zieleni miejskiej urządzonej. Tereny zieleni towarzyszącej zabudowie ukształtowane będą głównie w oparciu o gatunki roślin ozdobnych i odpornych na warunki miejskie. Ustalenia planu określają minimalny udział terenu biologicznie czynnego na poziomie 10 - 65% powierzchni działki budowlanej. Zabudowa terenów rolnych i nieużytków spowoduje ograniczenie stref dotychczasowego bytowania zwierząt głównie do przestrzeni w obszarze rzeki Rosicy. Ustalenia zabezpieczają tereny chronione tej rzeki przed negatywnym wpływem i degradacją. Są to tereny będące istotnym elementem lokalnej przyrody, stanowiące korytarz ekologiczny dla wielu gatunków zwierząt. Tym samym zakazano lokalizacji zabudowy (z wyjątkiem lokalizacji urządzeń związanych z ochroną przeciwpowodziową, urządzeń regulacyjnych, melioracji, urządzeń infrastruktury technicznej, a także jazów, przepustów, kładek, przejść, obiektów małej architektury), wykonywania przekształceń struktury geologicznej i rzeźby tego terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie terenów, likwidowania starorzeczy oraz obszarów wodno - błotnych.

Wpływ na klimat lokalny

Istniejąca i planowana zabudowa będzie miała nieznaczny wpływ na modyfikację klimatu lokalnego, głównie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Powstanie i intensyfikacja zabudowy może prowadzić do ograniczenia przewietrzania obszaru oraz rozwoju tzw. miejskiej wyspy ciepła. A także skutkować przesuszaniem powierzchni, pyleniem,

obniżoną ilością tlenu oraz uczuciem duszności. W tym kontekście bardzo korzystnym zapisem jest wprowadzenie nakazu utrzymania dużego udziału terenów biologicznie czynnych na zabudowywanych terenach.

Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne

Obszar objęty planem nie posiada obecnie wysokich walorów architektonicznych. Mimo to ustalenia planu w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zapewniają utrzymanie skali zabudowy (ograniczenie wysokości zabudowy), charakteru zabudowy (zabudowa jednorodzinna, wielorodzinna, usługowa), kolorystyki, geometrii i formy dachów. Stwarza to możliwość estetycznego i harmonijnego wizualnie zagospodarowania całego obszaru, co korzystnie wpływa na walory krajobrazowe terenów miejskich.

Na obszarze objętym planem występują stanowiska archeologiczne wpisane do wojewódzkiej ewidencji konserwatorskiej oraz gminnej ewidencji zabytków. Są to: stanowisko archeologiczne nr 95 (AZP 50-54/67) oraz stanowisko archeologiczne nr 98 (AZP 50-54/70). Ustalenia planu zapewniają ochronę wspomnianych stanowisk. Na obszarze opracowania znajduje się także Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Jaru rzeki Rosicy, dla którego wyznaczono ustalenia pozwalające na jego ochronę, a tym samym prowadzące do zachowania obszaru cennego krajobrazowo w skali lokalnej – o zróżnicowanej formie terenu i różnorodnej roślinności.

Wpływ na zdrowie ludzi

Rozwój zabudowy i układu komunikacyjnego przyczyni się do zwiększenia zasięgu uciążliwości z nimi związanych (m.in. emisje zanieczyszczeń powietrza, emisje hałasu, ograniczenie powierzchni otwartych i terenów zieleni). Liczba mieszkańców, którzy mogą być narażeni na uciążliwości tym samym nieznacznie wzrośnie. Zmiana warunków zamieszkiwania, na terenach istniejącej zabudowy, może mieć pewien wpływ na zdrowie ludzi. Wprawdzie o zdrowiu człowieka decyduje dużo innych uwarunkowań i indywidualna odporność na choroby, ale np. zaburzenie snu w wyniku uciążliwego hałasu, trwające przez długi okres czasu, może odbić się na kondycji zdrowotnej mieszkańców. Ustalenia planu nie wprowadzają uciążliwych funkcji, a uporządkowanie struktury przestrzennej i uregulowania zasad lokalizacji zabudowy i infrastruktury technicznej powinny zagwarantować istnienie dobrych warunków do zamieszkania.

V. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Ustalenia analizowanego planu miejscowego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i społecznego gminy. Zaprezentowane rozwiąza-

nia są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Ustalenia planu nie ingerują w sposób znaczący w tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych i zawierają wiele rozwiązań korzystnych dla środowiska na obszarach zurbanizowanych, dlatego prognoza nie prezentuje rozwiązań alternatywnych do proponowanych w ustaleniach planu uznając, że zaproponowane ustalenia są najkorzystniejsze dla środowiska w kontekście istniejących uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy.

Głównym zagrożeniem dla jakości środowiska na obszarze opracowania jest powstanie nowych układów komunikacji powodujących wzrost zagrożenia dla jakości środowiska gruntowo – wodnego, klimatu akustycznego i powietrza atmosferycznego.

W zakresie ładu przestrzennego konieczny jest harmonijny rozwój poszczególnych terenów. Zabudowa powinna być wyposażona w odpowiednią infrastrukturę techniczną, co zapobiegnie dalszej degradacji środowiska. Korzystanie z walorów środowiska przyrodniczego powinno zakładać zachowanie równowagi, tak aby zapobiegać negatywnej antropopresji.

W ustaleniach planu zawarto rozwiązania korzystne dla ograniczenia negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na środowisko przyrodnicze i na ludzi.

VI. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Obszar objęty planem to tereny w większości niezagospodarowane oraz stanowiące część osiedli Podolszyce Północ i Zielony Jar, położone przy granicy miasta. W przypadku odstąpienia od realizacji niniejszego projektu MPZP można spodziewać się niekontrolowanego rozwoju zabudowy na obecnie niezabudowanych terenach. Brak uregulowań w kwestii przeznaczenia terenów oraz zasad ich zabudowy przyczyni się do powstania obszaru niefunkcjonalnego, o niewykorzystanych możliwościach, i charakteryzującego się niską jakością przestrzeni oraz estetyki zabudowy. Może skutkować powstaniem elementów oddziałujących negatywnie na środowisko, a brak realizacji infrastruktury technicznej spowodować może także degradację środowiska. Ponadto, brak połączeń przestrzennych z istniejącą zabudową osiedli Podolszyce Północ i Zielony Jar skutkować będzie zmniejszeniem jego atrakcyjności w oczach mieszkańców i potencjalnych inwestorów, przyczynić się może tym samym do jego szybkiej dekapitalizacji. Ustalenia planu wprowadzają regulacje, które poprzez przekształcenia dotychczasowej funkcji terenów i ich zabudowę pozwalają zachować pożądany kierunek zmian urbanistycznych i estetycznych w celu wykreowania przestrzeni atrakcyjnej i przyjaznej mieszkańcom. Zapisy planu pozwolą wyznaczyć korzystny dla miasta kierunek zmian w sposób zorganizowany i pozbawiony pewnej „przypadkowości” i „niespójności” wynikającej z decyzji administracyjnych.

VII. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

1. oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
2. przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Ad 1) W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwość prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji mpzp i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad. 2) W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń mpzp powinny być przeprowadzane okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji mpzp, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: *„W celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzenia w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem (...) wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii gminnej (...) komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27 ustawy. Przy podejmowaniu uchwały, o której mowa w ust. 2, rada gminy bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1.”* Wskazane przepi-

sy dotyczą m.in. uwzględniania w miejscowych planach zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu:

- rejestrowanie wniosków o sporządzenie miejscowych planów lub ich zmianę, gromadzenie materiałów z nimi związanych,
- ocenę zgodności wydanych decyzji i pozwoleń budowlanych z projektem,
- ocena i aktualizacja form ochrony przyrody i najcenniejszych siedlisk przyrodniczych,
- oceny rozwoju gospodarczego,
- ocena warunków i jakości klimatu akustycznego wykonywane 1 raz na 4 lata.
- W zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, starostwa powiatowe, urzędy wojewódzkie, a w zakresie ochrony przyrody Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska, np. IMGW, RZGW i inne. Zgodnie z art. 10 Dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w celu uniknięcia powielania monitoringu raporty o stanie i jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być przekazywane do gminy.

W celu oceny wpływu zagospodarowania na środowisko i człowieka można zastosować wskaźniki monitoringu. Poza przyjętymi w przepisach odrębnych wskaźnikami dotyczącymi jakości poszczególnych komponentów środowiska można wykorzystać następujące parametry:

- jakość powietrza - liczba instalacji ogrzewania i podgrzewania wody gospodarczej w oparciu o paliwa ekologiczne (gaz, energia słoneczna),
- jakość wód, gospodarka wodno-ściekowa - gospodarstwa podłączone do kanalizacji,
- gospodarka odpadami - ilość wytwarzanych odpadów komunalnych na 1 mieszkańca;
- ochrona przyrody, bioróżnorodności, krajobrazu – jakość środowiska i bioróżnorodność na terenie wchodzącym w skład zespołu przyrodniczo-krajobrazowego,
- klimat akustyczny - uciążliwość akustyczna dróg (na podstawie pomiarów zarządców).

VIII..... CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Projekt miejscowego planu zgodny jest z zapisami *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka* oraz z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. Projekt planu powiązany jest również z wieloma programami służącymi realizacji inwestycji celu publicznego oraz odpowiednio uwzględnia zadania formułowane w opracowaniach sporządzanych na różnych stopniach administracji rządowej lokalnej czy ponadlokalnej. Poprzez to wypełnia określone w ponadlokalnych planach i programach kierunki rozwoju na szczeblu powiatowym, wojewódzkim i krajowym. W projekcie planu uwzględniono również inne dokumenty związane z rozwojem przestrzennym (prawomocne obowiązujące decyzje administracyjne) czy inne odnoszące się pośrednio do terenów będących przedmiotem opracowania.

Dla planu miejscowego istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są priorytety wynikające z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym, samorządowym, porozumień międzynarodowych oraz dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej.

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

- Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2030,
- Strategia Rozwoju Kraju do 2020,
- Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010 – 2020,
- Dyrektywy Unii Europejskiej: 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Dyrektywy Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
- Dyrektywy 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywy Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r.,
- Dyrektywy 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000,

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską, m. in.:

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem.,

- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.),
- Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).

Ponadto cele planu uwzględniają zapisy dokumentów strategicznych o randze krajowej. Są to między innymi:

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.

- Polityka ekologiczna państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 przedstawia cele w zakresie rozwiązań systemowych, wśród których wyróżnia włączenie aspektów ekologicznych do polityk sektorowych, a przede wszystkim do energetyki, przemysłu, transportu, gospodarki komunalnej i budownictwa, rolnictwa, leśnictwa i turystyki, aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska, zarządzanie środowiskiem, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowisk, rozwój badań i postęp techniczny oraz ponoszenie odpowiedzialności za szkody w środowisku. Dokument ten dostrzega ważną rolę w ekologizacji planowania przestrzennego i użytkowania terenu oraz w edukacji ekologicznej i dostępie do informacji.

- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.

- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.

- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Ustanowione na poziomach międzynarodowym i krajowym cele polityki ekologicznej znalazły swoje odzwierciedlenie w opracowanych na poziomie

regionalnym dokumentach strategicznych, takich jak: „Program ochrony środowiska województwa mazowieckiego na lata 2011-2014 z uwzględnieniem perspektywy do 2018 r.” czy „Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego 2014-2020”.

Nadrzędnym celem Programu ochrony środowiska województwa mazowieckiego na lata 2011 – 2014 z uwzględnieniem perspektywy do 2018 r. jest: ochrona środowiska naturalnego z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju, jako podstawa poprawy jakości życia mieszkańców regionu. W ramach poszczególnych działań dąży się do: poprawy jakości środowiska, racjonalnego wykorzystania zasobów naturalnych, ochrona przyrody, poprawy bezpieczeństwa ekologicznego oraz edukacji ekologicznej społeczeństwa.

Ponadto „Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego 2014-2020” stawia sobie za cel m.in.: zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych w całkowitej produkcji energii, poprawę jakości powietrza w miastach poprzez obniżenie emisji zanieczyszczeń do dopuszczalnego poziomu, dwukrotne zwiększenie odsetka odpadów komunalnych zbieranych selektywnie.

Podobnie jak w przypadku dokumentów krajowych należy stwierdzić, że analizowany projekt prawidłowo realizuje zadania postawione przez dokumenty wojewódzkie. Plan w wystarczającym zakresie przedstawia zagadnienia z zakresu ochrony środowiska, ochrony dóbr kultury, ochrony zdrowia ludzi itd. Jego ustalenie nie wprowadzą żadnych znaczących zmian, powodujących zagrożenia zdrowia mieszkańców, mienia i środowiska, a proponowane zainwestowanie zostało wprowadzone z poszanowaniem zrównoważonego rozwoju omawianego obszaru.

Plany miejscowe nie odnoszą się bezpośrednio do ochrony środowiska, jednak pośrednio realizują idee zrównoważonego rozwoju wskazując przeznaczenia dla poszczególnych terenów z uwzględnieniem aspektów środowiskowych i walorów przyrodniczych obszarów. Analizowany plan miejscowy obejmuje obszary objęte ochroną na terenie gminy, są to tereny będące częścią Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy. Zawarte zapisy dążą do zachowania naturalnych cech tego obszaru oraz jego ochrony jego środowiska przed degradacją.

Plany miejscowe realizują zapisy zawarte w art. 71-73 ustawy Prawo ochrony środowiska w odniesieniu do sposobów zagospodarowania terenów oraz form ochrony przyrody. Ponadto z *Prawa ochrony środowiska* i z *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynika wprowadzenie w planach miejscowych standardów akustycznych dla poszczególnych typów zabudowy chronionej przed hałasem, natomiast z *Prawa budowlanego* wskazanie udziału powierzchni biologicznie czynnych dla poszczególnych przeznaczeń terenów. W kontekście tych przepisów w tekście planu uwzględnia się aspekty środowiskowe w zakresie ogólnych zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Ponadto aspekty środowiskowe uwzględniane są w ramach zapisów dotyczących infrastruktury technicznej, systemów komunikacji i wreszcie przeznaczeń poszczególnych terenów. Plany miejscowe są także zgodne z kierunkami zagospodarowania

przestrzennego zawartymi w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka* oraz pozostałymi dokumentami strategicznymi w obrębie gminy, powiatu, województwa i kraju.

W kwestii ochrony powietrza dla terenu miasta Płocka obowiązuje „*Program ochrony powietrza dla strefy miasto Płock, w której zostały przekroczone poziomy dopuszczalne pyłu zawieszonego PM10 i pyłu zawieszonego PM2,5 w powietrzu.*” - to dokument przygotowany w celu zmniejszenie ryzyka wystąpienia przekroczeń poziomów dopuszczalnych i alarmowych pyłu zawieszonego PM10 i poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5 oraz ograniczenia skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.

Program zakłada podjęcie wielodziedzinowych działań mających na celu osiągnięcie zamierzonej poprawy jakości powietrza w strefie miasta Płocka:

1. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej przewiduje się m.in.: rozbudowę centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą, ograniczanie strat ciepła poprzez termomodernizacje budynków, ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych.

2. W zakresie ograniczania emisji liniowej dążyć będzie się m.in. do: całościowego zintegrowanego planowania rozwoju systemu transportu w mieście, stworzenia zintegrowanego systemu kierowania ruchem ulicznym, kierowania ruchu tranzytowego z ominięciem miasta, rozwoju systemu transportu publicznego, rozwoju systemu Park & Ride, rozwoju systemu ścieżek rowerowych, intensyfikacji okresowego czyszczenia ulic.

3. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – energetycznego spalania paliw przewiduje się m.in.: ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10 i pyłu zawieszonego PM2,5 poprzez sterowanie procesem spalania i podnoszenie sprawności procesu produkcji energii, stosowanie odnawialnych źródeł energii, zmniejszenie strat przesyłu energii.

4. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – źródeł technologicznych przez: stosowanie efektywnych technik odpylania gazów odlotowych, zmianę technologii produkcji, w tym likwidację źródeł o znaczącej emisji pyłu, zmianę profilu produkcji.

5. W zakresie edukacji ekologicznej i reklamy m.in. poprzez kształtowanie właściwych zachowań społecznych, prowadzenie akcji edukacyjnych, promocję nowoczesnych i niskoemisyjnych źródeł ciepła, wspieranie przedsięwzięć polegających na promocji towaru i usług propagujących model konsumpcji zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju, w tym w zakresie ochrony powietrza.

6. W zakresie planowania przestrzennego poprzez: uwzględnianie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10 i pyłu zawieszonego PM2,5, planowanie rozbudowy miasta w sposób zapobiegający zbytniemu „rozlewaniu się miasta”.

Ponadto założenia określające cele i kierunki polityki ekologicznej miasta Płocka – a także działania, które mają przyczynić się do ich realizacji - za-

wiera Program Ochrony Środowiska dla Miasta Płocka, przyjęty Uchwałą nr 486/XXVI/04 Rady Miasta Płocka z dnia 25.05.2004 r. Program sporządzony został na lata 2004-2015, z podziałem na okresy: 2004-2007, 2008-2011, 2012-2015. Celem długoterminowym Programu jest poprawa dotychczasowej jakości powietrza atmosferycznego na terenie miasta poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń ze źródeł przemysłowych, komunalnych i komunikacyjnych.

Ustalenia planu stwarzają warunki do realizacji wymienionych powyżej programów w zakresie działań inwestycyjnych poprzez dopuszczenie zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub kolektorów słonecznych, a także – na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – z indywidualnych, niskoemisyjnych lub bezemisyjnych źródeł ciepła. Ponadto regulują inne inwestycyjne działania dotyczące np. zachowania możliwie największej powierzchni terenów zieleni na obszarach przeznaczonych do zabudowy, realizacji ścieżek rowerowych, czy odpowiedniego kształtowania linii zabudowy.

Obszar objęty opracowaniem obejmuje tereny Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy chroniącego krajobraz oraz korytarz ekologiczny. Przyjęte ustalenia przyczynią się do zwiększenia ochrony tych terenów. Ustalenia planu dzięki kompleksowym regulacjom dotyczącym odprowadzania ścieków, odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz retencjonowania wód opadowych, czy odprowadzania do kanalizacji niezanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych, realizują główne cele środowiskowe w odniesieniu zarówno do wód powierzchniowych jak i podziemnych, a tym samym zabezpieczając wody rzeki Rosicy przed zanieczyszczeniem pochodzącym z terenów zabudowanych. Ponadto, zabezpieczają tereny Zespołu przed bezpośrednim oddziaływaniem na niego, np. poprzez zakaz dokonywania zmian w strukturze geologicznej, zakaz zabudowy itd.

IX. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Przyjęte założenia

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy jako podstawowe przyjęto założenie, że autorzy projektu MPZP uwzględnili wszystkie aspekty ochrony środowiska. Zapisy ustaleń projektu planu przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

W celu otrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod

kątem potencjalnych zagrożeń stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji planu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Ponadto scharakteryzowano wpływ ustaleń MPZP oraz rodzaj oddziaływania na tereny przyległe do obszaru opracowania.

Wydzielono trzy grupy, w ramach powyższej klasyfikacji, które przedstawiono na załączonej mapie w skali 1:4000 oraz opisano w niniejszym tekście.

A Tereny zieleni nieurządzonej oznaczone symbolem **1ZN** i **2ZN**, tereny wód powierzchniowych śródlądowych – **1WS** i **2WS**.

B Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – **1MN**, **2MN**, teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług – **1MN/U**, **2MN/U**, **3MN/U**, teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – **1MW** – **20MW**, teren zabudowy usługowej **1U** – **7U**, tereny zabudowy usług oświaty **1Uo**, teren infrastruktury technicznej – elektroenergetyka **1E**, teren infrastruktury technicznej – gazownictwo **1G**, teren drogi publicznej klasy zbiorczej – **1KDZ**, teren drogi publicznej klasy lokalnej – **1KDL** – **10KDL**, teren drogi publicznej klasy zbiorczej – **1KDZ**, teren drogi publicznej klasy dojazdowej – **1KDD** – **13KDD**, teren ogólnodostępnego ciągu pieszego – **1KP**, **2KP**.

C Teren drogi publicznej klasy głównej ruchu przyspieszonego – **1KDGP**.

2. Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

Przyjęte i przedstawione powyżej założenia niniejszej prognozy opracowano w odniesieniu do wydzielonych grup, oznaczonych na mapie „Prognozy ...” literami A, B i C. Przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń MPZP na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców:

A Tereny zieleni nieurządzonej i tereny wód powierzchniowych śródlądowych, które będą miały **korzystny wpływ na środowisko i krajobraz**. Tereny objęte niniejszą grupą stanowią bardzo istotny element lokalnego środowiska przyrodniczego. Mają wpływ na lokalny mikroklimat, umożliwiają migrację zwierząt, stanowią siedlisko roślin. Są także ważnym składnikiem lokalnego krajobrazu. Są to tereny przekształcone w niewielkim stopniu. Ustalenia planu przewidują ochronę naturalnego ukształtowania terenów zieleni oraz zakaz wykonywania prac mogących naruszyć strukturę geologiczną skarp, w tym także zakaz realizacji zabudowy – za wyjątkiem realizacji budowli hydrotechnicznych, służących ochronie przeciwpowodziowej, obiektów infrastruktury technicznej i małej architektury. Ponadto, na pozostałych terenach przeznaczonych pod zabudowę wytyczono linie zabudowy określające minimalne odległości budynków m.in. od omawianych terenów zieleni. Ustalenia te pozwolą na ochronę istniejącego stanu przyrody, jednocześnie powodując ograniczenie dalszego wpływu antropopresji na te tereny. Zapisy dotyczące odprowadzania ścieków, wód opadowych i rozto-

powych zapewnią terenom jaru rzeki Rosicy ochronę przed zanieczyszczeniem wód i gruntów.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako bardzo korzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako niezauważalne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednio i pośrednio, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe, pod względem trwałości oddziaływania – jako częściowo odwracalne.

B Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług, teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, teren zabudowy usługowej, tereny zabudowy usług oświaty, teren ogólnodostępnego ciągu pieszego, teren infrastruktury technicznej – elektroenergetyka, teren drogi publicznej klasy zbiorczej, teren drogi publicznej klasy lokalnej, teren drogi publicznej klasy zbiorczej, teren drogi publicznej klasy dojazdowej oraz tereny ogólnodostępnego ciągu pieszego, teren komunikacji samochodowej które będą miały **nieznacznie uciążliwy wpływ na stan środowiska i krajobraz**. Są to, ogólnie rzecz biorąc, tereny zabudowane i przeznaczone pod dość intensywną zabudowę z ciągami pieszymi i drogami publicznymi. Zabudowa tych terenów przyczyni się do utwardzenia nawierzchni, częściowych zmian w strukturze gruntów, zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej, zmian w lokalnym klimacie (siła wiatru, temperatura). Ustalenia planu przewidują zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na poziomie co najmniej 40-65% powierzchni działki dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług, zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, a także co najmniej 10 - 40% powierzchni działki na terenach zabudowy usługowej, usług oświaty oraz terenie infrastruktury technicznej – elektroenergetyki. Zieleń na terenach zabudowanych będzie podnosić estetykę obszaru i jego walory krajobrazowe, przyczyni się także do zmniejszenia efektu „wyspy ciepła” i skuteczniejszego przewietrzania obszaru. Ustalenia planu wykorzystują dostępne zapisy dotyczące ograniczenia i wyeliminowania uciążliwości istniejącego i planowanego zagospodarowania. Dotyczy to m.in. stosowania zbiorczych a także odnawialnych źródeł ciepła w gospodarstwach domowych, zaopatrzenia terenu w niezbędne media, w tym w sieć kanalizacyjną i deszczową, możliwość retencji, prowadzenia prawidłowej gospodarki odpadami. Okresowo może dochodzić do kumulacji zanieczyszczeń pyłowych pochodzący z terenów komunikacji, a na ograniczenie jej wielkości i częstotliwości wpływ będą miały m.in. działania związane z miejską polityką transportową. W zakresie ochrony przed hałasem ustala się bierne zapisy o dopuszczalnych poziomach dźwięku, zgodnie z przepisami szczególnymi. W prognozie zaleca się wykorzystanie wszelkich dostępnych rozwiązań organizacyjnych (rozwój transportu zbiorowego, promocja transportu rowerowego oraz rozwój infrastruktury rowerowej) i technicznych (dźwiękoszczelne okna, układ pomieszczeń, materiały o podwyż-

szanej dźwiękoszczelności) w celu dotrzymania tych standardów. Ustalenia dotyczące układu zabudowy, architektury, estetyki zabudowy, wysokości i ilości kondygnacji pozwalają stwierdzić, że walory krajobrazowe przestrzeni zabudowanej zostaną zachowane i nie nastąpi wprowadzenie elementów dysharmonijnych i zaburzających strukturę przestrzenną. Realizacja planu pozwoli na uzupełnienie zabudowy, na terenach zabudowanych oraz jej kontrolowany i usystematyzowany rozwój na wolnych terenach. Teren infrastruktury technicznej – elektroenergetyki (Główny Punkt Zasilania) nie będzie stanowił zagrożenia dla środowiska i mieszkańców w zakresie emisji promieniowania elektromagnetycznego.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – bez znaczenia lub niekorzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako zauważalne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednio i pośrednio, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe lub okresowe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako lokalne, pod względem trwałości oddziaływania – jako nieodwracalne i częściowo odwracalne.

C Teren istniejącej drogi głównej ruchu przyspieszonego, który będzie miał **uciążliwy wpływ na środowisko** (hałas komunikacyjny, emisje do atmosfery, zanieczyszczone wody opadowe do odprowadzenia). Intensywność ruchu na drodze głównej ruchu przyspieszonego w obrębie planu będzie zależęć częściowo od organizacji komunikacji w mieście, jednak główny wpływ będą miały czynniki pozalokalne – m.in. dostępność alternatywnych dróg i środków międzymiastowego transportu. Uciążliwości pochodzenia komunikacyjnego, w związku z odległością lokalizacji terenów mieszkaniowych od niniejszej drogi, nie będą bezpośrednio wpływać na obniżenie jakości warunków zamieszkiwania na tych terenach. Gospodarowanie wodami opadowymi, roztopowymi i ściekami powstałymi na terenach komunikacji będzie regulowane z wykorzystaniem systemów kanalizacji deszczowej i sanitarnej. Tereny komunikacji są i pozostaną źródłem emisji do atmosfery oraz będą wpływały na powstawanie zjawiska miejskiej wyspy ciepła, z uwagi na znaczny stopień utwardzenia powierzchni terenu. Korzystnym działaniem w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń oraz lepszych parametrów wilgotnościowych i temperaturowych na obszarach komunikacyjnych jest lokalizacja zieleni przyulicznej. Wprowadzenie zieleni przyulicznej złagodzi negatywny wpływ komunikacji na obszary z nią sąsiadujące. Zastosowanie przepisów odrębnych oraz dbałość o estetykę miasta powinny być skutecznym narzędziem do wyegzekwowania poprawy warunków funkcjonowania układu komunikacyjnego.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako niekorzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako duże, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednio i pośrednio, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości od-

działywania – jako stałe i okresowe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako lokalne, pod względem trwałości oddziaływania – jako nieodwracalne i częściowo odwracalne.

3. Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania

Realizacja ustaleń planu będzie miała pewien wpływ na zmiany środowiska poza obszarem MPZP. Istniejąca i projektowana zabudowa wraz z układem komunikacyjnym powoduje uciążliwości bytowe proporcjonalne do liczby mieszkańców (zanieczyszczenia powietrza, ścieki i odpady komunalne, wody opadowe z terenów utwardzonych, zużycie wody, energii elektrycznej, ciepła i gazu) i natężenia ruchu. Uciążliwości z tym związane zaznaczają się w miejscach obioru ścieków komunalnych oraz rejonach „produkcji” mediów i utylizacji odpadów. Ustalenia planu kreują nowe tereny pod inwestycje, w związku z tym część dotychczasowych obszarów biologicznie czynnych zostanie utwardzone. Ruch samochodowy (osobowy i ciężarowy) powoduje emisję zanieczyszczeń do atmosfery, substancji ropopochodnych do gruntu, a także hałasu.

Ustalenia planu zakazują inwestycji szczególnie uciążliwych dla środowiska, z wyjątkiem infrastruktury technicznej i komunikacji, dlatego oddziaływanie tych terenów na otoczenie nie powinno być zauważalne. Realizacja ustaleń planu może przyczynić się do poprawy stanu środowiska przyrodniczego, szczególnie w odniesieniu do jakości klimatu akustycznego, ale także stanu atmosfery, wód podziemnych i powierzchniowych oraz gleb.

4. Oddziaływanie transgraniczne i na obszary Natura 2000

Zgodnie z przepisami zawartymi w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, z rozdziału 3, działu VI dotyczącego postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów opracowywany dokument nie będzie miał oddziaływania transgranicznego.

Na terenie miasta Płock znajdują się dwa obszary siedliskowe należące do sieci Natura 2000: „Dolina Środkowej Wisły” (PLB140004) i „Kampinowska Dolina Wisły”(PLH140029), Obszar objęty planem to tereny znajdujące się w sąsiedztwie granicy gminy, ulokowane w odległości ok. 1,5km od obszaru centralnego miasta Płocka, nie znajdujące się w granicach ww. obszarów siedliskowych. Istniejące i planowane zagospodarowanie nie będzie miało wpływu na warunki siedliskowe wymienionych obszarów Natura 2000. Ustalenia planu w sposób prawidłowy regulują elementy wyposażenia w infrastrukturę techniczną terenów zurbanizowanych, co powinno poprawić jakość środowiska. Zawarto także ustalenia chroniące przed degradacją tereny jaru rzeki Rosicy – połączone z wymienionymi wcześniej obszarami.

X. STRESZCZENIE

Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje zagadnienia związane z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kultu-

rowego, ochroną zdrowia mieszkańców, ochroną zasobów naturalnych, a także kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. Analizuje stan funkcjonowania środowiska i jego poszczególnych elementów oraz określa potencjalne zmiany w przypadku braku realizacji ustaleń planu, zarówno w obszarze opracowania, jak i w obszarach objętych przewidywanym oddziaływaniem. Ponadto zawiera informacje o przewidywanych przyrodniczych skutkach gospodarowania przestrzenią związanych z ustaleniami planu miejscowego.

Obszar planu to obecnie tereny częściowo zabudowane i rolnicze, przeznaczone w przeważającej mierze pod lokalizację zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej. Ustalenia planu spowodują rozwój zabudowy, a tym samym utwardzenie i degradację terenu. Jednak przyjęte wskaźniki minimalnej powierzchni terenu biologicznie czynnego stanowią część kompensatę. Jednocześnie, ustalenia planu – np. rozbudowa infrastruktury technicznej - pozwolą na ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko, a także spowodują powstanie zabudowy o uporządkowanej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, dopełniającej istniejący krajobraz o charakterze osiedlowym. Obszar planu znajduje się w obrzeżnej części miasta, dla którego nie prowadzono bezpośrednich badań poziomów zanieczyszczeń powietrza. Należy jednak przyjąć iż wartości te będą zbliżone do tych osiągniętych w części centralnej miasta. W przypadku hałasu jego uciążliwość okresowo przekracza dopuszczalne poziomy – zwłaszcza w strefach sąsiadujących z drogami lokalnymi. Niniejszym przewiduje się, iż do kolejnych przekroczeń może dojść w rejonie drogi klasy głównej ruchu przyspieszonego i – okresowo - drogi klasy zbiorczej. W wyniku realizacji ustaleń planu, zwiększy się uciążliwość tych terenów w strukturze miejskiej m.in. pod kątem wzrostu produkcji zanieczyszczeń, a także w pewnym stopniu pod względem miejscowej intensyfikacji ruchu komunikacyjnego. Ustalenia planu ograniczają powstawanie emisji niskich poprzez przyłączenie do sieci ciepłowniczej oraz miejscowe dopuszczenie wykorzystania niskoemisyjnych i bezemisyjnych źródeł ciepła, w tym możliwości wykorzystania energii słonecznej. Jednak to czy takie rozwiązania będą stosowane zależy będzie od indywidualnych decyzji mieszkańców oraz programów pomocowych realizowanych na obszarze miasta. W przypadku hałasu komunikacyjnego jest on ograniczony do pasów drogowych i najbliższej położonych stref, w wyniku realizacji planu zasięg hałasu zwiększy się do przestrzeni wokół nowo powstałych dróg. Hałas ten będzie miał zasięg lokalny i okresowy.

Zgodnie z metodyką prognozy na obszarze objętym planem wyznaczono trzy grupy terenów o wpływie na środowisko przyrodnicze i krajobraz – korzystny, nieznacznie uciążliwy i uciążliwy.

Istniejące i planowane zagospodarowanie nie będzie miało wpływu na warunki siedliskowe wymienionych obszarów Natura 2000. Plan w odpowiedni sposób zabezpiecza tereny Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy przed degradacją i znacznymi przekształceniami w wyniku antropopresji. Chroni tym samym środowisko bytowania i migracji zwierząt oraz wegetacji roślin, będącego zarazem istotnym elementem krajobrazu.

Ustalenia planu w sposób prawidłowy regulują elementy wyposażenia w infrastrukturę techniczną terenów zurbanizowanych, co powinno przyczynić się do poprawy jakości środowiska oraz zabezpieczy przed jego degradacją. Plan przewiduje uporządkowanie struktury przestrzennej i rozwój funkcji o nieznacznej uciążliwości.

Projekt planu, przy wsparciu przepisów szczególnych, będzie ograniczać uciążliwości terenów zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej. Nie możliwe jest jednak wyeliminowanie wszystkich uciążliwości planowanego zagospodarowania. Dotyczy to zwłaszcza emisji zanieczyszczeń do atmosfery oraz hałasu powstających w wyniku komunikacji samochodowej.

Ustalenia planu wprowadzają ograniczenia w lokalizacji obiektów szczególnie uciążliwych oraz w sposób poprawny ograniczają zanieczyszczenia środowiska gruntowo – wodnego i atmosfery. Planowane zagospodarowanie nie powinno w sposób znaczący oddziaływać na środowisko przy zastosowaniu zapisanych w ustaleniach planu obostrzeń dotyczących pośrednio i bezpośrednio ochrony środowiska.